BEDENE BAĞIMLILIKTAN KAÇININ

Her atomun içinde parlayan ve bütün evreni istila eden
Nurlu Rab sizi daima koruyacaktır.
Size bhakthi'yi (içten bağlılığı) bahşedecek olan,
Her Şeye Gücü Yeten Parthi'nin O Rab'bi elbetteki
sizin bütün çabalarınıza yardımcı olacaktır.
Asil ruhların toplanmış olduğu bu meclise daha
başka ne söyleyebilirim ki?

(Telegu dilinde bir Şiir)

Sevgi'nini Somutlaşmışları!

İnsan, kazanmış olduğu servetin, yiyeceğin, giyeceğin, evlerin, vs., yardımıyla rahat bir hayat sürebileceğini zannetmektedir. Bu doğru değildir. İnsanın hayatta kalabilmesi tamamen Allah'ın rahmetine bağlıdır. Bu dünyada çok sayıda servet sahibi insan mevcuttur. Bunların hepsi de rahat bir hayat mı sürmektedir ? Allah'ın rahmeti olmadan bu dünyada hiç kimsenin bir şey başarmasının mnümkün olmayacağı bir hakikattir. Bu nedenle insan, en başta Allah üzerinde tefekkür etmelidir.

İnsan çok sayıda kitap okuyabilir, birkaç akademik derece elde edebilir, çeşitli ülkeleri ziyaret edebilir, fakat bunların hiçbirisi de insanın rahat bir hayat yaşamasını sağlamaz. İnsanlar yüksek akademik vasıflar elde ettiklerini düşünürler, fakat [bu vasıflar] onların sadece kitap bilgisini elde etmelerini sağlar. Şu zamanda herkesin kitap bilgisi elde etmeye çalıştığını göreceksiniz. Fakat geçmiş zamanlarda insanların, kitap bilgisi olmadan daha mutlu ve daha iyibir hayat sürdüklerini unutmaktadırlar.

İnsanlar, akademik eğitimi izlemenin ve kitap bilgisini elde etmenin gerçek eğitim olduğunu zannetmektedirler. Hayır, bu gerçek eğitim değildir. Educare'den yoksun bir eğitim gerçek bir eğitim sayılmaz. Educare nedir? Educare, insanın içinde gizli bulunan ilahi vasfı meydana çıkaran demektir.

Divinity, aynı zamanda bilinç/şuur olarak da bilinir. İçinde mevcut olan bilinç/şuur sayesindedir ki, insan etrafındaki dünyanın doğasını bilebilmektedir. Fakat maalesef hiç kimse, bu her tarafa yayılmış olan bilinci/şuuru anlayamamaktadır. Hakikatte, her insanı koruyan şey bu bilinçtir/şuurdur. Eğitimine ve bilimine rağmen, insan bu hakikati anlayamamıştır.

Eğitim negatiftir ve yapaydır, fakat educare pozitiftir. İnsanlar böyle yapay bir eğitimi almak için yabancı ülkelere gitmektedirler. Böyle bir eğitimi elde etmenin ne faydsı vardır ki? Bunun yerine herkes educare elde

etmeye çaba göstermelidir. Educare elde etmek için yabancı ülkelere gitmeye gerek yoktur. O, insanın içinden kaynaklanır ve devamlı olarak insanı korur. Educare, düşünce, söz ve eylem birliğidir.

Kendi doğasını idrak etmiş olan kimse, gerçek anlamda eğitilmiş insandır. İnsan, "Sen kimsin?" "O, kimdir?", vs., diye soru sorabilir. Fakat o insan kendisinin kim olduğunu bilmemektedir. İnsan, bu dünyada mevcut her şey hakkında ansiklopedik bilgi elde edebilir. Fakat insan, kendi içine dönerek "Ben kimim?" diye sorgulamadıkça bunun ne faydası vardır ki? Gerçek eğitim, insanın kendi içine dönerek kendi gerçek doğasını sorgulamasından oluşur.

"Efendim! Siz nereden geldiniz?" diye bir insanı sorgulayabilirsiniz. O insan da cevap olarak, "Ben Hindistan'danım" cevabını verir. Hindistan'dan geldiğini bildiren o cevap negatif bir duyu ifade eder. Gerçek "Ben" incelenmelidir. O "Ben", gerçek kaynaktır. Bu kaynağın farkında olmadan eğer insan sadece şuradan veya buradan geldiğini beyan ederse, o cevap doğru cevap olmaz. Hindistan'dan geldiğini beyan eden cevap, bedeni atfetmektedir. Beden Hindistan'dan [buraya] seyahat etmiştir, fakat bilinç/şuur ise her yere yayılmıştır/her yeri kaplamaktadır.

Bir insan size "Sen kimsin?" diye sorduğu vakit, verilecek doğru cevap, "Ben Benim"dir. Eğer o kimse Amerika'dan veya Hindistan'dan geldiği cevabını verirse, negatif bir duyu ifade eder. Sık sık, benim bedenim, benim zihnim, benim aklım, vs., gibi beyanlarda bulunuruz. Bunların hepsi de yapaydır ve gerçek değildir.

Günümüzde, zihnin doğası hakkında geniş araştırmalar yapılmaktadır. Fakat zihin hiçbir zaman istikrarlı/güvenilir değildir. Zihin çılgın bir maymun ve beden de bir su kabarcığı gibidir. Sizler bu çılgın maymun değilsiniz. Sizler bu su kabarcığı değilsiniz. İnsan ırkına verilen isim "insanlık"tır (mankind). Fakat bu gün bu iyilik (kindness) yok olmuştur ve insanlık (mankind) maymun zihin (monkey mind) olmuştur. Bu gün artık insanlarda iyiliğin ve merhametin zerresine dahi rastlanmamaktadır.

İnsanın içindeki doğuştan var olan ilahi vasfı idrak etmek educare'dir. İnsanın içinde doğuştan var olan bu ilahi vasfı bazı kimseler *Atma* diye vasıflandırmaktadırlar. *Atma'*nın doğasını idrak etmeden, insan bedenin doğasını anlayamaz. Educare, *Atma'*nın doğasını anlamaktan ibarettir.

Birisi size "öz" kelimesinin manasını sorduğu vakit, "Ben" diye cevap verirsiniz. Fakat bu "öz"ün doğru manası değildir. "Ben"i "öz" yani beden ile özdeşleştirmek doğru değildir. "Ben", *Aham'*a (yani bireysel ruha) izafetendir. İnsan eğer "Ben"i, öz ile özdeşleşrirse o vakit "Ben"in gerçek manasını anlayamaz. Ancak insan öze olan bağımlılığından kurtulup

sükunet/itidal hislerini geliştirdiği takdirde *Atma'*nın doğasını anlayabilir. Bu *Atma Tattwa* (Atma prensibi) her varlıkta eşit olarak mevcuttur. Bu, temel prensiptir. Ancak bu temel prensip yüzündendir ki, her canlı varlık değer kazanır.

İnsan bu temel prensibi tanımak zorundadır. Ancak o zaman insan, insan ismine layık olur. Bu dünyada kuşlar ve hayvanlar insanlarla bir arada yaşamaktadırlar. İnsan ancak *Atma Tattwa* olan temel "Ben"i tanıdığı zaman, kuşlardan ve hayvanlardan farklı olacaktır. Kadim zamanlardan bu yana, Hindis'tan halkı, her varlığın içinde mevcut olan bu temel "Ben"i idrak etmek için çaba göstermektedir.

Farkındalıkları sadece bedensel ilişkilerle sınırlandığı için, günümüzün insanları yaşamlarında zorluklarla ve kaygılarla karşı karşıya gelmektedirler. Böyle beden bilinci yapaydır. Onların gerçek Öz'lerini açığa vurmamaktadır. İnsan temel "Ben"i idrak etmek için çaba göstermelidir. İnsan bedeni fanidir ve günün birinde yok olmak zorundadır. "Ben" hakkında konuştuğumuz vakit, bu fani bedenle değil de temel "Ben" ile sınırlanmalıdır.

Beden beş elementten teşekkül etmektedir ve
günün birinde yok olmak zorundadır,
Fakat onun içinde İkamet Eden ne doğar ne de ölür.
İçinde İkamet Eden'in hiçbir bağımlılığı yoktur ve
O ebedi tanıktır.

(Telegu dilinde bir Şiir)

"Ben" diyerek kendimizi tanıttığımız *deha* (insan bedeni), tekrar tekrar doğmaya ve ölmeye mahkumdur. Fakat *Dehi* (İçinde İkamet Eden) ise, ebedi *Devadeva'*dır (Paramatma'dır). *Deha'*nın (bedenin) dışı doğar ve ölür, fakat *Dehi* doğuşun ve ölümün ötesindedir ve her yerde hazır ve nazır olandır.

Bilinç/şuur ne doğar ne de ölür.
Onun ne başlangıcı ne de sonu vardır.
Her varlıkta ebedi tanık olarak mevcuttur.

(Telegu dilinde bir Şiir)

Bhavathi bhikshaamdehi (sadakaya muhtacım) diyerek kapınızın önünde sadaka isteyen dilenciye rastlamışsınızdır. Size böyle hitap ederek, İlahi Vasfınızın gerçek doğasını size hatırlatmaktadır. *Dehi* kelimesi İlahi Vasfı temsil eder. Dilenci, Allah'ın Bizzat Kendisi'nden sadaka istemektedir. Bundan böyle gerçek eğitim *Dehi'*yi idrak etmektir.

Eğitim, sadece kitap bilgisi veren kitapları okumak değildir. Niçin bu kitapların peşinden koşuyorsunuz? Bu kitap bilgisi ancak geçim elde etmenizi sağlayacaktır. Fakat bu kitap bilgisinin ve geçimin ötesinde hepinizin izlemesi gereken daha başka bir şey vardır.

Okuma yazma bilen her kimseye eğitim görmüş diyebilir misiniz?
Sadece dereceler almış bir kimse eğitilmiş sayılır mı?
Erdem bahşetmeyen eğitime eğitim diyebilir miyiz?
Eğer eğitim sadece yaşam içinse, kuşların ve hayvanların da yaşamlarını sürdürdüklerini görmüyor muyuz?

(Telegu dilinde bir Şiir)

Kitap bilgisinin ve yüksek akademik derecelerin yardımıyla insan büyük bir servet sahibi ve milyoner olabilir. Fakat sonuçta insanlar, büyük bir servet biriktirmiş olan kimseye değil de, kendini idrak etmiş bir ruha değer vereceklerdir. Beden mevcut olduğu müddetçe, insanlar etraflarındaki kimseler hakkında, "şu veya bu kimse; çok zengin bir insan; o bir kral, vs.," diye söz edeceklerdir.

Şu anda insan, kargaşalığa ve huzursuzluğa maruz kalmaktadır. Durumun böyle olmasının sebebi ne olabilir ki? Bir tek insan dahi huzur içinde yaşamamaktadır.

Bütün dünya kargaşa içindedir. Bu dünyada insanın yaşamını sürdürebilmesi için dünyevi eğitimin gerekli olduğu bir gerçektir. Fakat insan bu seviyenin ötesine giderek, her canlı varlığı yönlendiren ve motive eden evrensel bilinç/şuur alanlarını incelemesi gerekir. Bu bilinç/şuur, en fakir kimseden tutun da milyonere kadar her insanda eşit olarak mevcuttur. Temel "Ben", sende, onda ve her bireyde mevcuttur.

İşte ufak bir örnek. Farzedelim ki, "Kim doktor?" diyerek birisini sorguladınız. Doktor olan kimse, "Ben doktorum," diyerek derhal cevap vermek üzere ayağa kalkacaktır. Bu örnekte doktor kendisini mesleği ile özdeşleştirerek "Ben" doktorum demektedir. Fakat içinde mevcut olan temel "Ben"i unutmaktadır.

"Allah nerededir?" sorusu sorulunca, doğal olarak cevap, "O, herkeste mevcuttur," olmalıdır. Aynı hakikat özdeyişlerde, *Easwara sarva bhutanam* (bütün varlıkların içinde Allah ikamet eder) ve *Isavasyam idam sarvam* (Allah bütün evrenin içine nüfuz etmiştir) olarak kutsal bir şekilde saklanmaktadır.

Mysore pak, gulabjamoon, laddu,khova, vs., gibi çeşitli tatlılar hazırlanır. Bunların isimleri değişiktir fakat bütün bu tatlılarda kullanılan temel madde (şeker) hepsinde de aynıdır. Aynı şekilde de, aynı *Atma*

*Tattwa'*nın her insanda, hatta her canlı varlıkta mevcut olduğu hakikatini idrak etmiş olan en mutlu kimsedir.

Günümüzdeki bazı insanların bu bilinç seviyesini elde etmeleri gerekir. Eski zamanlarda insanlar bu seviyeye ulaşabilmek için çaba gösterirlerdi ve bu kimselere haklı olarak *yogi* denirdi. Onlar, her insanın hakikatte üç varlıktan teşekkül ettiği hakikatini idrak etmişlerdi: (1) kendisinin kim olduğunu zanneden, (2) başkalarının onun kim olduğunu zannettikleri ve (3) gerçekten kendisinin kim olduğu. Bu üç veçhe, herbir veçhe için ayrı bir varlık olmadan tek bireyde mevcuttur. Bu prensip hiç değişmez ve ebedidir.

Oğullarının Amerika'da çok kazançlı işlerde çalıştıklarını iddia eden insanlara sık sık rastlarız. Hakikatte, oğlunuz kimdir? İsme ve forma sahip bedensel ilişkiyi göz önünde tutarak falanca benim oğlumdur diyorsunuz. İsim ve form olmadan oğul kimdir ve babası kimdir? Bütün bu formlar ve isimler ancak insan doğduktan sonra elde edilmektedir.

İnsan annesinin rahminden doğduğu vakit,
boynunda asılı bir çelenk bulmaz.
Ne incilerden yapılmış mücevherler,
ne de parlayan altından süsler vardır.
Ne de zümrüt ve pırlanta gibi değerli taşlarla
süslenmiş kolyeler vardır.
Fakat boynunda asılı bir [başka] çelenk vardır.
Brahma, geçmişteki eylemlerinin sonuçlarını
ağır bir çelenk gibi ipe dizer ve
Doğum anında onun boynuna takar.

(Telegu dilinde bir Şiir)

Onun ve sizin aranızda bedensel bir ilişki olduğu müddetçe onu oğlum diye çağırırsınız. Eğer beden yok olursa kimi oğlum diye çağıracaksınız? Bütün bu ilişkiler dünyevidir ve fizikseldir. Fiziksel ilişki var oldukça bir kimseyi akrabanız, arkadaşınız veya düşmanınız olarak kabul edersiniz. Bu nedenle, bu fiziksel ilişkilere hiçbir şekilde aşırı önem vermeyin. Ancak bu fiziksel ilişkilerin üstesine çıktığınız vakit *Antaryami'*yi (sizi içinizden motive edeni) anlayacaksınız. Bizim çocuklarımıza, "Allah nerededir?" sorusunu sorabilirsiniz. Anında, "O, her yerdedir. Hakikatte, siz de Allah'sınız," cevabını alırsınız. Onların Allah ile olan ilişkileri fiziksel beden seviyesinin ötesindedir.

Sizler daima fiziksel ilişkiler üzerine kurulmuş bir hayatı yaşıyorsunuz. Fakat bu ilişkiler kalıcı değillerdir. Bu gibi ilişkiler bu gün var olabilir fakat yarın yok olabilirler. Bedende hayat olduğu müddetçe

[kendinize] “Benim” dersiniz. Beden yok olunca nasıl olurda kendinize “Ben” diyebilirsiniz?

Bu konuyu çok derin bir şekilde soruşturunca, bu objektif dünyada her şeyin kendisini sıfırladığını görürsünüz. Bu dünyada gördüğümüz her şey sıfırlardır. Fakat ne yazık ki, günümüzde sıfırı kahraman (Baba’nın kelime oyunu: zero as hero) olarak kabul etmekteyiz.

Bütün bunlara rağmen ebedi tek bir temel prensip olan, “Ben” vardır. O temel prensip kahramandır. O her bireyin içinde mevcuttur, fakat [gözle] görünmez. İşte O, sizi içinizden motive edendir.

Ekseriya, etten ve kandan teşekkül eden insan bedenini “Ben” diye kabul ederiz. Fiziksel bedenimiz ebedi değildir. O, gelip geçen bulutlara benzer. Böyle geçici bir bedeni, ebedi “Ben” olarak kabul edip, ekseriya o bedeni rahatlatmak için büyük çaba sarfederiz. Bu, doğru bir yaklaşım değildir. Beden, ancak bize verildiği maksat için kullanılmalıdır. İnsan ebedi hakikati idrak edebilmek için doğar.

İşte size küçük bir örnek. Oğlunuzu evlendirdiniz ve gelininiz olarak kabul ettiğiniz bir kızı evinize getirdiniz. Oğlunuzla evlenmeden önce, bu gelinim dediğiniz kız kimdi? Bu dünyayı terkettiğiniz vakit aranızdaki bu ilişkiler de yok olurlar. Bu gibi ilişkiler gelip geçen bulutlara benzerler. Fakat maalesef günümüzde, böyle gelip geçen bulutları gerçek ilişkilermiş gibi kabul ederek hayatımızı sürdürüyoruz. Bu yanlış bir harekettir. Her birey *dehabhimana’*ya (yani bedene bağımlılığa) dayanan bir hayatı yaşamaktan vazgeçmelidir.

Hatta eğitim görmüş kimseler dahi bedene bağımlılar; devamlı olarak her türlü rahatlılığı sağlayarak fiziksel bedenlerini korumaya çalışmaktalar. Bedene olan bağımlılıkları yüzünden üzüntü ve zorluklarla karşılaşmaktalar. Bu nedenle, bedene olan bağımlılıktan kurtularak Ebedi Hakikat’e olan bağımlılığınızı geliştirmelisiniz.

İnsanlar, çeşitli çağlarda İlahi Vasıfların kullandıkları fiziksel bedenlere verilmiş isimler olan Rama, Krishna ve daha başka tanrıların *darshan’*ları için can atarlar. Fiziksel bedene bağımlı olduğunuz müddetçe *Atma Tattwa’*yı idrak edemezsiniz. Gerçekte, *Atma* hiçbir şeye bağımlı değildir. *Ekatma sarva bhutantaratma* (bütün varlıklarda tek *Atma* ikamet eder) özdeyişine uygun olarak, *Atma* sizde, Ben’de ve her bireyde ve her canlı varlıkta mevcuttur. Sadece ibadet, dini adaklar ve *bhajan’*lar gibi ritüelleri yerine getirmekle kalmayarak, her yeri istila etmiş olan *Atma’*nın doğasını anlamak gerçek spiritüellik sayılır.

Birisi bir gün Sita’ya, “Rama’n nerede?” diye sorduğu vakit, Sita’nın cevabı, “Sri Rama her zaman sadece benimledir,” olmuştur. Genelde insanlar, Kral Dasaratha’nın oğlu olan Sri Rama’nın fiziksel bedenini ima

etmektedirler. Hakikatte gerçek Rama, hiçbir bireyle ilişkisi olmayandır ve ne de her hangi bir kralın oğlu veya başka bir kralın damadıdır. O, her canlı varlığın içinde hazır ve nazır olandır.

Bedensel ilişkiyi göz önünde tutarak, insanlar ekseriya, "Amcan nereden geldi?" "Teyzen nereden geldi?" vs., gibi sorular sorarlar. Farzedelim ki, siz de aynı kimseye, "Sen nereden geldin?" sorusunu sorsanız, size doğru bir cevap veremez.

Hakikat şudur ki, bütün insanlar aynı kaynaktan gelmişlerdir. İnsan bu hakikati idrak ettiği vakit, artık endişeler ve üzüntüler sona erecektir. Bundan böyle insan bu evrensel hakikati anlamalıdır. Eğer birliği geliştirmeyip, çeşitliliği izlerseniz bütün hayatınız karmakarışık olacaktır. Dünyaya olan bağımlılığınızı geliştirmeyin. Bunun yerine spiritüel bağımlılığı geliştirin. Hemcinslerinizle ahenk içinde yaşadığınız takdirde mutluluk duyacaksınız. Böyle olunca da insanlar arasındaki birliğin zevkini çıkaracaksınız. Ancak böyle bir birliği idrak etmiş olan kimse gerçek bir saliktir. Birlik, saflığa götürür ve saflık da insanı İlahi Vasfa götürür. Böyle birliği, saflığı ve İlahi Vasfı deneyimlememiş olan kimse kendisini bedene bağımlılıkla sınırlandırır ve ölüm ve doğum çemberine yakalanır.

Bir kaç ay evvel, Hindistan'ın doğu sahillerindeki köylerde büyük hasar yapan tsunamiyi hepiniz hatırlarsınız. Son zamanlarda Amerika'da meydana gelen kasırga büyük zararlara meydan vererek bazı şehirleri ve köyleri sular altında bıraktı. Bütün bölge sanki sudan yapılmış vasi bir çarşafı andırıyordu. Kimin ölüp kimin kurtulduğunu hiç kimse bilmiyordu. Ancak sular çekildikten sonra, canlı yaşama ve mala mülke olan zarar ve ziyanın derecesi tesbit edilebilecektir.

Sevgi'nin Somutlaşmışları!

Bedene bağımlılıktan kaçının ve her yerde mevcut olan ilahi vasıftaki birliği idrak edin. İşte bu, gerçek *sadhana'*dır. Günümüzde insanlar, devamlı olarak başka bir şeyi düşünürken, bir başka şeyi elde etmek için *sadhana* yaparlar. Sonuçta hedeflerine ulaşamazlar. Böyle bölünmüş bir dikkat, objektif dünyanın hatası olmayıp sözü geçen bireyin hatasıdır. Yaptığınız *sadhana'*nın doğru yolda olmasına dikkat edin. Ancak o zaman çeşitlilik içindeki birliği idrak edebileceksiniz.

Bazı insanlar uzun yıllar yaşarlar, hatta bazıları yüz yılı bulur. Buna rağmen bu birliği idrak edemezler. Bunun yerine her yerde ikiliği görürler. Buna gerçek bir *sadhana* denemez. Ancak tekliği (advaita'yı) idrak etmiş olan Brahman gerçek bir *manava* (insan) sayılır. Bundan böyle, dualite duyularını yok ederek çeşitlilik içindeki birliği idrak edin ve sururu deneyimleyin. Hakikatte birlik, ilahi vasıftır ve o ilahi vasıf sizin içinizde

mevcuttur. Dualitenin etkisi altında kaldığınız müddetçe, o birliği idrak edemiyeceksiniz. Birliği idrak edin, birliği deneyimleyin ve birliği bütün dünyaya yayın. Ancak birlik, saflığı getirir ve saflık da sevgiyi geliştirir. Ancak böyle saf bir sevgiyi geliştirdiğiniz takdirde spiritüel alemde olan her şeyi anlayabilirsiniz.

Saf sevgi kavramını bir başka fırsatta daha detaylı olarak anlatacağım. Eğer kendinizi dünyevi bağımlılıklara bulaştırırsanız ve buna rağmen yine de ilahi vasfı arzu ederseniz, bu nasıl mümkün olabilir ki? Bundan böyle kendinizi bütün bağımlılıklardan uzak tutun ve birliği elde edin.

(Bagavan Diskur'unu, ***"Prema Mudhita Manase Kaho"*** bajanı ile sona erdirdi.)

*****